

Znak: KO.411.1096.2025

D E C Y Z J A

Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Włocławku w składzie następującym:

Przewodnicząca Składu: Beata Przychodzka

Członkowie: Tomasz Topoliński (sprawozdawca)
Olga Kaczmarek-Graczyk

po rozpoznaniu odwołania z dnia 24 lipca 2025 r. (data wpływu do organu) (...), od decyzji znak: IT.6220.1.2024.A.P-J z dnia 30 czerwca 2025 r. wydanej przez Wójta Gminy Raciążek o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pn. „Budowa jednej lub kilku instalacji fotowoltaicznych o łącznej mocy do 4 MW na działkach ewidencyjnych nr (...) i (...) obręb (...) Raciążek, gmina Raciążek, powiat aleksandrowski, województwo kujawsko – pomorskie”,

na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572 ze zm.),

- utrzymuje w mocy decyzję organu pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 30 czerwca 2025 r. znak: IT.6220.1.2024.A.P-J Wójt Gminy Raciążek odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pn. „Budowa jednej lub kilku instalacji fotowoltaicznych o łącznej mocy do 4 MW na działkach ewidencyjnych nr (...) i (...) obręb (...) Raciążek, gmina Raciążek, powiat aleksandrowski, województwo kujawsko – pomorskie” z uwagi na niezgodność lokalizacji ww. przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W uzasadnieniu decyzji organ I instancji wyjaśnił, iż obszar planowanej inwestycji objęty jest ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podjętego uchwałą Nr X/65/99 Rady Gminy Raciążek z dnia 29 czerwca 1999 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w zespole wsi Raciążek - Podole gminy Raciążek, pow. aleksandrowski. Organ I instancji wskazał, że planowana inwestycja jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Od powyższej decyzji, z zachowaniem terminu odwołanie złożyła (...) reprezentowana przez pełnomocnika r. pr. (...).

W treści odwołania Strona zakwestionowała stanowisko organu I instancji, co do niezgodności planowanej inwestycji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podjętego uchwałą Nr X/65/99 Rady Gminy Raciążek z dnia 29 czerwca 1999 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w zespole wsi Raciążek - Podole gminy Raciążek, pow. Aleksandrowski. Strona powołując się na treść § 8 ust. 3 Planu wskazała, że na ternie inwestycji dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Jednocześnie w treści Planu nie wskazano, by sieci i urządzenia infrastruktury technicznej miały służyć realizacji funkcji mieszkaniowo – usługowej.

Zgodnie z art. 133 K.p.a. organ I instancji przekazał organowi wyższego stopnia odwołanie wraz z aktami sprawy, nie znajdując podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji. Organ I instancji nie odniósł się do treści odwołania.

W tym miejscu wskazać należy, że Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Włocławku orzekło w niniejszej sprawie wydając decyzję z dnia 25 lutego 2025 r. znak: KO.411.120.2025. Decyzją jak wyżej Kolegium orzekło o uchyleniu wydanej uprzednio przez Wójta Gminy Raciążek decyzji z dnia 11 grudnia 2024 r. znak: IT.6220.1.2024.A.P-J w całości i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Włocławku zważyło, co następuje:

Odwołanie nie może zostać uwzględnione.

Na wstępie uzasadnienia niniejszej decyzji wskazać należy, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach reguluje ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2024 r., poz. 1112 ze zm.) w dalszej części określana jako ustawa środowiskowa.

Mając na uwadze charakter rozstrzygnięcia oraz uzasadnienia decyzji organu I instancji wskazać należy, że stosownie do przepisów ustawy środowiskowej, organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia w przypadkach ściśle określonych w ustawie i należą do nich:

- niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy),
- odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 ustawy),
- brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie, niż proponowany przez wnioskodawcę, w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust. 1 ustawy,
- wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 ustawy o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy (art. 81 ust. 3 ustawy).

Jak już napisano w części wstępnej decyzji, organ I instancji odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pn. „Budowa jednej lub kilku instalacji fotowoltaicznych o łącznej mocy do 4 MW na działkach ewidencyjnych nr (...) i (...) obręb (...) Raciążek, gmina Raciążek, powiat aleksandrowski, województwo kujawsko – pomorskie, wskazując, że planowana inwestycja jest niezgodna z ustaleniami zawartymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego podjętym uchwałą Nr X/65/99 Rady Gminy Raciążek z dnia 29 czerwca 1999 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w zespole wsi Raciążek - Podole gminy Raciążek, pow. aleksandrowski (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pomorskiego z 1999 r. Nr 47 poz. 405) – dalej uchwałą.

Kolegium wskazuje, że poczynienie przez organ I instancji w pierwszej kolejności ustaleń w kierunku zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego było uzasadnione. W sytuacji bowiem ustalenia, iż planowana inwestycja jest sprzeczna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego organ I instancji jest zwolniony z dalszych czynności zmierzających do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Dokonując kontroli skarżonego rozstrzygnięcia wskazać należy, że planowane przez Wnioskodawcę przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane przez organ do potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko (§ 3 ust 1 pkt 54a lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco

oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839 z późn. zm.), jako zabudowa systemami fotowoltaicznymi o powierzchni wyznaczonej po obrysie zewnętrznych skrajnych modułów paneli nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy.

Nadto, przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane przez organ do potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko (§ 3 ust 1 pkt 54 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839 z późn. zm.), jako zabudowa przemysłowa lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy.

Taka kwalifikacja planowanego przedsięwzięcia stanowi podstawę do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia a w związku z tym koniecznością oceny zgodności przedsięwzięcia z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W treści zaskarżonej decyzji organ I instancji powołując się na § 8 uchwały Nr X/65/99 Rady Gminy Raciążek z dnia 29 czerwca 1999 r. wskazał, że na wytypowanych przez Inwestora terenach nie jest dopuszczalna realizacja planowanego przedsięwzięcia. W ocenie Kolegium takie zapatrywanie organu I instancji jest prawidłowe.

Wskazać należy, iż z treści dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz uzasadnienia decyzji wynika, że obszar inwestycji jest częściowo położony na terenach oznaczonych w Planie zagospodarowania przestrzennego symbolem 3MU. Zgodnie z § 8 ust. 1 pkt 2) uchwały Nr X/65/99 Rady Gminy Raciążek z dnia 29 czerwca 1999 r. wyznacza się tereny: 2) zespołów zabudowy mieszkaniowo - usługowej, oznaczone na Rysunkach Planu Nr 3, Nr 6, Nr 7 w skali 1:1 000 symbolami Z- MU, z podstawowym przeznaczeniem pod zabudowę jednorodzinną oraz obiekty i urządzenia usługowe nieuciążliwe (np. sklepy, fryzjer, foto, zegarmistrz, kwiaciarnia) w formie wbudowanej lub wolnostojącej.

Stosownie zaś do treści § 8 ust. 2 i 3 uchwały (ust. 2) Na terenach, o których mowa w ust. 1, pkt 1, 2, dopuszcza się:

- 1) łączenie funkcji mieszkaniowych i usługowych,
- 2) budowę budynków gospodarczych parterowych,
- 3) realizację obiektów mieszkaniowo – pensjonatowych,
- 4) realizację obiektów i urządzeń związanych z działalnością rzemieślniczą oraz inną działalnością gospodarczą i komunalną, których uciążliwość nie wykracza poza granice działki.

(ust. 3) Na terenach, o których mowa w ust. 1 ponadto dopuszcza się lokalizację:

- 1) sieci i urządzeń infrastruktury technicznej,
- 2) dróg dojazdowych, parkingów i garaży niezbędnych dla obsługi obszaru,
- 3) zieleni urządzonej, w tym zadrzewień i zakrzewień,
- 4) ogrodzeń sytuowanych w liniach rozgraniczających dróg.

Mając na uwadze treść przytoczonych wyżej przepisów uchwały Nr X/65/99 Rady Gminy Raciążek z dnia 29 czerwca 1999 r. należy zauważyć, że Odwołujący w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, jak i w toku samego postępowania wskazywał, iż planowana instalacja stanowi urządzenie infrastruktury technicznej. W konsekwencji zdaniem Odwołującego realizacja planowanego przedsięwzięcia jest dopuszczalna przez wzgląd na treść § 8 ust. 3 uchwały.

W realiach niniejszej sprawy przesądzenie o charakterze planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie jednej lub kilku instalacji fotowoltaicznych o łącznej mocy do 4 MW ma zasadnicze znaczenie dla możliwości ustalenia, czy możliwa jest realizacja planowanego przedsięwzięcia na częściach działek oznaczonych w ewidencji nr (...) i (...), które znajdują się na terenach objętych przepisami uchwały Nr X/65/99 Rady Gminy

Raciążek z dnia 29 czerwca 1999 r. W ocenie Kolegium rację należy przyznać organowi I instancji, że planowana instalacja fotowoltaiczna nie stanowi urządzeń infrastruktury technicznej. Podzielić należy pogląd wyrażony w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 9 stycznia 2025 r. sygn. II SA/Bd 635/24 i przywołanych w jego treści judykatach, że „*elektrownie fotowoltaiczne, których podstawowym celem jest produkcja i sprzedaży energii elektrycznej nie stanowią urządzeń infrastruktury technicznej - pełniących ze swej istoty jedynie funkcję pomocniczą, wspierającą i obsługującą określone obiekty, zakłady czy jednostki przestrzenne (patrz wyrok NSA z dnia 29 listopada 2022 r., sygn. akt III OSK 630/21; wyrok WSA w Krakowie z dnia 28 lutego 2023 r., sygn. akt II SA/Kr 27/23; wyrok WSA w Łodzi z dnia 21 kwietnia 2021 r., sygn. akt 798/20; wyrok WSA w Lublinie z dnia 14 grudnia 2023 r., sygn. akt II SA/Lu 868/23 z dnia 14 grudnia 2023 r., sygn. akt II SA/Lu 868/23 - dostępne na stronie <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/cbo/query>). Stanowisko to dodatkowo wspiera dokonana ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r. poz. 1524) nowelizacja art. 61 ust. 3 upzp, na mocy której ustawodawca wyróżnił instalacje oze, jako kolejne obiekty, obok m.in. urządzeń infrastruktury technicznej, zwolnione z wymogu spełnienia zasady dobrego sąsiedztwa w postępowaniu o ustalenie warunków zabudowy.” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 9 stycznia 2025 r. sygn. II SA/Bd 635/24).*

Mając na względzie przytoczone wyżej stanowisko orzecznictwa wskazać należy, że z treści karty informacyjnej wynika jednoznacznie, że planowana instalacja fotowoltaiczna nie spełniałaby funkcji pomocniczej wobec innego obiektu, zakładu. Funkcją planowanego przedsięwzięcia jest produkcja i dalsza dystrybucja energii elektrycznej. Jedynie niewielka część uzyskanej przez instalację energii zostałaby przeznaczona na jej bieżące funkcjonowanie. W konsekwencji nie sposób podzielić stanowiska Odwoływającego, że planowane przedsięwzięcie stanowi element infrastruktury technicznej. Kolegium nie podziela stanowiska wyrażonego w orzecznictwie przytoczonym w przez stronę w treści odwołania.

Nadto, za błędne należy uznać twierdzenie zwarte w odwołaniu od decyzji, że organ I instancji zajął stanowisko, iż planowana inwestycja stanowi infrastrukturę techniczną jednakże nie jest ona niezbędna dla obsługi obszaru. Kolegium wskazuje, iż w treści decyzji organu I instancji wielokrotnie zostało wskazane, że planowane przedsięwzięcie nie stanowi infrastruktury technicznej.

W okolicznościach jak wyżej stwierdzić należy, że skoro planowane przedsięwzięcie nie stanowi infrastruktury technicznej, to przepis § 8 ust. 3 uchwały Nr X/65/99 Rady Gminy Raciążek z dnia 29 czerwca 1999 r. nie może stanowić podstawy do jego realizacji. Przepis § 8 ust. 3 uchwały nie daje możliwości lokalizacji na terenach objętych ustaleniami uchwały instalacji odnawialnych źródeł energii a do takich należy zaliczyć instalację fotowoltaiczną. Jednocześnie żaden inny przepis uchwały Nr X/65/99 Rady Gminy Raciążek z dnia 29 czerwca 1999 r. nie zezwala na lokalizację tego typu instalacji. W związku z powyższym słusznie organ I instancji uznał, że planowana inwestycja nie jest zgodna z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że nawet przy przyjęciu stanowiska, iż planowane przedsięwzięcie stanowi infrastrukturę techniczną, to jest ono sprzeczne z innymi przepisami uchwały Nr X/65/99 Rady Gminy Raciążek z dnia 29 czerwca 1999 r. Zgodnie z treścią § 7 pkt 6 uchwały ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o przeznaczeniu podstawowym - należy przez to rozumieć takie przeznaczenie, które powinno przeważać na danym obszarze wyznaczonym liniami rozgraniczającymi.

Jak wynika z przytoczonych wcześniej przepisów § 8 ust. 1 i 2 uchwały działki ewidencyjne, na których ma być realizowane przedsięwzięcie częściowo położone są na terenach oznaczonych w planie zagospodarowania przestrzennego symbolem 3MU. Zatem podstawowym przeznaczeniem powyższego terenu są zespoły zabudowy mieszkaniowo – usługowej.

Zważyć należy, że przepisy uchwały przewidują na terenach objętym planem również realizację przedsięwzięć o tzw. przeznaczeniu dopuszczalnym. Zgodnie, bowiem z § 7 pkt 7 uchwały ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o przeznaczeniu dopuszczalnym - należy przez to rozumieć rodzaje przeznaczenia inne niż podstawowe, które uzupełniają lub wzbogacają przeznaczenie podstawowe. Przeznaczenie dopuszczalne na terenach oznaczonych 3MU zostało uregulowane w § 8 ust. 3 uchwały. Kolegium wskazuje, że w realiach niniejszej sprawy planowane przedsięwzięcie jest niezgodne z treścią § 7 pkt 6 i 7 uchwały. Terenem oznaczonym w planie zagospodarowania przestrzennego symbolem 3MU została objęta część działek oznaczonych w ewidencji nr (...) i (...). Jednocześnie Odwołujący przedsięwzięcie polegające na budowie instalacji fotowoltaicznej zamierza zrealizować na całych działkach oznaczonych w ewidencji nr (...) i (...). Zatem teren oznaczony symbolem 3MU w całości stałby się częścią terenu inwestycyjnego. W konsekwencji na całości terenu oznaczony symbolem 3MU zostałaby zrealizowana inwestycja kwalifikująca się jako przeznaczenie dopuszczalne. W takiej sytuacji, w ocenie Kolegium słusznie organ I instancji uznał, że planowane przedsięwzięcie jest niezgodne z § 7 pkt 6 i 7 uchwały. Na terenie oznaczonym symbolem 3MU wyznaczonym liniami rozgraniczającymi powinno przeważać przeznaczenie mieszkaniowo – usługowe. Realizacja inwestycji doprowadziłaby zatem do zmiany przeznaczenia terenu niezgodnie z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Planowane przedsięwzięcie o przeznaczeniu dopuszczalnym zdominowałoby w całości teren oznaczony w planie symbolem 3MU.

Zatem i z powyższych względów stwierdzić należy, że planowane przedsięwzięcie jest niezgodne z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podjętego uchwałą Nr X/65/99 Rady Gminy Raciążek z dnia 29 czerwca 1999 r. Odnosząc się do stanowiska Odwołującego, że organ I instancji dokonał oceny przeznaczenia terenu dla poszczególnych działek a nie dla całej jednostki, należy podnieść, że Odwołujący pomija okoliczność, że terenem oznaczonym w planie zagospodarowania przestrzennego symbolem 3MU została objęta część działek oznaczonych w ewidencji nr (...) i (...). Zatem organ I instancji dokonał oceny zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla całego terenu oznaczonego w planie 3MU. Nadto, nie sposób zgodzić się z Odwołującym, że żadne przepisy planu nie zakazują dominowania przeznaczenia dopuszczalnego nad podstawowym albo wypierania przeznaczenia podstawowego przez dopuszczalne. W ocenie Kolegium takie zakazy wynikają z treści § 7 pkt 6 i 7 uchwały, gdzie wskazano, że przeznaczenie podstawowe powinno przeważać w danym obszarze a przeznaczenie dopuszczalne ma pełnić funkcję uzupełniającą i wzbogacającą. Dominowanie przeznaczenia dopuszczalnego nad podstawowym niewątpliwie spowodowałoby, że przeznaczenie podstawowe przestałoby przeważać w danym obszarze objętym ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W tym miejscu podnieść należy, iż organ I instancji wykonał zalecenia zawarte w decyzji Kolegium z dnia 25 lutego 2025 r. znak: KO.411.120.2025.

W pierwszej kolejności podnieść należy, że w toku ponownego rozpatrzenia sprawy organ I instancji uzupełnił akta sprawy o wypis i wyrys z uchwały Nr X/65/99 Rady Gminy Raciążek z dnia 29 czerwca 1999 r. Kolegium wskazuje, że pozyskanie powyższych dokumentów oraz analiza treści samej uchwały umożliwiły weryfikację stanowiska organu I instancji, iż planowana inwestycja jest sprzeczna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W drugiej kolejności podnieść należy, że ponownie rozpatrując sprawę organ I instancji rozstrzygnął wątpliwości, co do ustalonego kręgu stron postępowania. Zważyć należy, że zgodnie z treścią art. 74 ust 3a ustawy środowiskowej stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który

będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Do wniosku o wydanie decyzji środowiskowej należy załączyć wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a.

Wyjątek od konieczności przedłożenia powyższego dokumentu określony został w art. 74 ust. 1a ustawy środowiskowej zgodnie, z którym jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, nie wymaga się dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6. W razie wątpliwości organ może wezwać podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia do dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, w zakresie niezbędnym do wykazania, że liczba stron postępowania przekracza 10.

Przekładając powyższe na grunt przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że Organ I instancji sporządził wykaz stron postępowania, a także pozyskał informacje o działkach znajdujących się w zasięgu oddziaływania inwestycji. Na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy należy stwierdzić, że liczba stron postępowania przekracza 10.

Dodatkowo zauważyć należy, że w decyzji z dnia 25 lutego 2025 r. znak: KO.411.120.2025 Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Włocławku wskazało na możliwość zwrócenia Inwestorowi uwagi na możliwość ewentualnej modyfikacji wniosku w sytuacji ustalenia, że realizacja planowanego przedsięwzięcia jest niedopuszczalna, przez wzgląd na sprzeczność z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podjętego uchwałą Nr X/65/99 Rady Gminy Raciążek z dnia 29 czerwca 1999 r. Organ I instancji ponownie rozpatrując sprawę nie wskazał Stronie na taką możliwość, jednakże okoliczność ta nie powoduje konieczności uchylenia skarżonej decyzji. Zważyć, bowiem należy, że Strona wiedzę o możliwości modyfikacji wniosku powzięła chociażby z uzasadnienia decyzji Kolegium z 25 lutego 2025 r. znak: KO.411.120.2025. Zatem strona posiadała realną możliwość zmiany wniosku tak by planowane przedsięwzięcie znajdowało się poza terenem objętym ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podjętego uchwałą Nr X/65/99 Rady Gminy Raciążek z dnia 29 czerwca 1999 r.

Z przytoczonych względów orzeczono jak w sentencji decyzji.

Decyzja jest ostateczna.

Pouczenie

Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy ul. Jana Kazimierza 5, 85 - 035 Bydgoszcz za pośrednictwem Samorządowego Kolegium

Odwoławczego we Włocławku ul. Kilińskiego 2, 87 - 800 Włocławek w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania.

Strona składająca skargę zobowiązana jest do uiszczenia do Sądu wpisu sądowego w wysokości 200 zł (§ 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia). Sprawy uiszczenia wpisu sądowego oraz jego wysokość reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.). Stronie, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo- administracyjnego lub w jego toku, może być przyznane prawo pomocy, które może być częściowe lub całkowite. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych, w tym z konieczności uiszczenia wpisu sądowego, a także ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego do reprezentowania strony w sprawie. Wniosek w tym zakresie składa się bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy na urzędowym formularzu i jest on wolny od opłat sądowych, przy czym strona powinna wykazać, że nie jest w stanie ponieść kosztów w całości lub części bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Wniosek o przyznanie prawa pomocy powinien zawierać zatem oświadczenie strony obejmujące dokładne dane o stanie majątkowym i dochodach, a jeżeli wniosek składa osoba fizyczna, ponadto dokładne dane o stanie rodzinnym oraz oświadczenie strony o niezatrudnieniu lub niepozostawaniu w innym stosunku prawnym z adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym. Oświadczenia takie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie sądu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Wniosek o przyznanie prawa pomocy, który nie został złożony na urzędowym formularzu lub którego braków strona nie uzupełniła w określonym terminie, Sąd pozostawi bez rozpoznania. Ustanowienie przez Sąd adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego w ramach prawa pomocy jest równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa. Prawo pomocy nie przysługuje stronie w razie oczywistej bezzasadności jej skargi. Przyznanie prawa pomocy może być cofnięte w całości.